

I Guds händer - Vägsträcka 39 Daniel bereder sig Dan 10:1- 4

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-05-20
Senast uppdaterad 2008-06-01

Under det tredje året av Kyros regering i Persien hade Daniel — som hade fått namnet Belteshassar — en uppenbarelse som var sann och som varslade om stora vedermödor. Han begrundade den och fick insikt genom denna syn.

Vid det tillfället hade jag, Daniel, tillbringat tre hela veckor i sorg. Jag smakade inga läckerheter, jag åt inte kött och drack inte vin, jag smorde inte min kropp, förrän de tre veckorna hade gått till ända.

Den tjugofjärde dagen i första månaden befann jag mig så vid stranden av den stora floden, Tigris.

Vi befinner oss nu omkring år 536 f Kr. Daniel hade stannat vid hovet alltifrån sin ungdom (se 1:21). När Kyros blev regent hade han tydligen inte någon regeringsställning, men han levde där. Han bad, och var djupt engagerad i sitt folks öden.

Daniel kunde se tillbaka på ett händelserikt liv. Man kan få intrycket att det var många och stora äventyr och upplevelser som Daniel hade. Han fick tolka kungars drömmar, han såg mystiska bokstäver på en vägg, han blev kastad i en grop med le-jon. När han gick till sängs fick han märkliga drömmar. Han fick se syner och möta änglar och fick märkliga budskap. Och så jämför detta med våra egna liv som är rätt enahanda och vardagliga och lite tråkiga. Varför får inte vi sådana erfarenheter och syner?

Om man ser noga efter i Daniels bok kan man upptäcka att de händelser som det berättas om bara rör fem dagar av Daniels liv. Förmodligen levde Daniel i över 30 000 dagar. Vad gjorde han alla de andra dagarna? Han levde i trohet på den plats Gud hade ställt honom, han skötte sitt arbete, bad sina böner och sysslade med vanligt vardagsarbete. Han bad sina böner, åt fru-kost, gick till kontoret, kom hem, åt middag, träffade sina vän-ner, öppnade fönstret mot himlen och bad till Gud.

Vi kan se på en period av Moses liv. Det måste också i långa tider varit rätt enahanda, där han traskade omkring i öken-sanden. Mose kallas då han vaktar får i öknen. Efter 40 år med den sysslan möter Gud honom vid den brinnande busken (2 Mos 3). Elisa kallas till profet när han plöjer med oxar på åkern (1 Kung 19:19-21). Saul kallas då han är ute och letar efter bortsprungna åsnor. Lärjungarna kallas då de håller på att skölja sina nät (Luk 5). Levi kallas när han sitter vid tullhuset. Gud ut-ser ofta sådana andliga ledare som han ser kan vara trogna i sitt vanliga vardagsarbete.

Det var tredje året av Kyros regering och ca 70 år efter det att Daniel som tonåring blivit förd till Babel. Daniel bör därför vara omkring 85 år. Under sitt första regeringsår proklamerar Kyros Israels frihet. Vi läser om det i 2 Krön 36:23 (påbudet upprepasi Esra 1:2ff):

"Så säger Kores, kungen i Persien: Alla riken på jorden har Herren, himmelens Gud, gett mig. Och han har befallt mig att bygga ho-nom ett hus i Jerusalem i Juda. Vem det nu är bland er, som tillhör hans folk, må Herren, hans Gud, vara med honom och må han dra dit upp."

Kyros utfärdade detta dekret. År 535 återvänder den första kontingenten, ca 50.000 personer, tillbaka till det heliga landet. De vandrade genom öknen. De kom tillbaka till sitt land. Fantastiskt! Detta påbud måste ha utfärdats tre år innan Daniel fick den vision, som det berättas om i fortsättningen.

Daniel hade inte återvänt. Var han för gammal? Eller sade han som en god kapten på ett fartyg i fara: Jag går sist. Jag stannar här till dess jag ser att alla kommit i säkerhet. Jag kommer i sista om-gången. Eller var det så att han aldrig skulle få se sitt land igen? Det blev ju så. I detta land, som nu heter Iran, kan du se en grav strax utanför Susa, och man säger att detta är Daniels grav.

Daniel talar om den tjugofjärde dagen i första månaden (v 4). Vad hände då? De firade påsk, de firade befrielsen från Egypten, och de kunde gå ut ur Egypten och komma in i det utlovade lan-det. Nu borde Daniel ha festat och dansat och jublat och sjungit. Men vi ser den gamle Daniel som sitter vid floden Tigris strand. Daniel sörjer i tre hela veckor. Han äter inte, dricker inte vin, tvättar sig inte. Jag smakade inga läckerheter, jag åt inte kött och drack inte vin, jag smorde inte min kropp, förrän de tre veck-or-na hade gått till ända. (v 3) Varför? Det var fyra ting som hänt de senaste två åren som gjorde Daniel så bedrövad.

1. 50 000 judar hade vänt tillbaka till sitt land. Resten ville inte gå. En del hade gått, men de andra bröt inte upp och vände hem. De som stannade kvar i Babylon var så assimilerade efter 70 år att de inte ville bryta upp. De hade det så bra där de var.

2. De som hade vänt tillbaka hade börjat bygga upp Jerusalem, lagt grunden till templet, byggt ett altare till Gud. Men sedan slocknade glöden, entusiasmen sjönk. Byggandet tog slut.
3. Bland de 50 000 som vände tillbaka blev det stridigheter och gruppbildningar. De argumenterade och tvistade.
4. Det fanns fiender runtomkring de 50 000 som gjorde allt för att hindra dem att bygga och restaurera landet.

Allt gick fel. Man hade hoppats att detta att få komma tillbaka till sitt land skulle bli paradiset; allt skulle bli underbart. Men det blev inte så.

Kan vi känna med Daniel och känna igen våra egna grusade förhoppningar? Bara vi får som vi önskar, bara vi blir pensione-rade, bara vi får köpa villan, bara vi får ett nytt arbete så blir allt bra. Men Gud hade gång på gång sagt till Daniel att de vikti-gaste är att få det rätt ställt med Gud.

Nu vid floden Tigris, långt från Babel, långt hemifrån, långt från Jerusalem, ser vi den gamle mannen som sitter vid flod-stranden. Det enda han vill är att försöka förstå.

Har du känt så någon gång? Du bara sitter, du ber och gråter. Varför, Herre?

Det tog Daniel tre veckor att få ett svar. Daniel försökte för-stå. När Gud uppenbarade det rätta svaret för honom var det inte något lätt svar. Uppenba-relsen, som han fick, varslade om stora vedermödor (v 1).

Detta är alltså bakgrunden för visionen.

Rasta och BE-grunda!

Kan du leva dig in i hur Daniel nu kände sig?
Vad gör du själv med dina besvikelser
och grusade förhoppningar?

Be och gråt med Daniel:

Lyssna, du Israels herde, du som leder Josef som din hjord, du som tronar på keruberna, träd fram i glans..

Låt din makt vakna upp ... kom till vår frälsning.

Gud, upprätta oss och låt ditt ansikte lysa,
så att vi blir frälsta.

Herre Gud Sebaot,

hur länge skall du vredgas vid ditt folks bön?

Du har låtit dem äta tårebröd

och givit dem tårar att dricka i fullt mått.

Du gör oss till ett trätoämne för våra grannar,
och våra fiender smädar oss.

Gud Sebaot, upprätta oss, och låt ditt ansikte lysa,
så att vi blir frälsta.

Gud Sebaot, vänd åter, skåda ned från himmelen och se, och låt dig
värda om detta vinträd.

Skydda trädet som din högra hand har planterat,
och den son som du har fostrat åt dig.

Herre Gud Sebaot, upprätta oss,

Låt ditt ansikte lysa, så att vi blir frälsta.

(ur Psalt 80)